

ИЗБОРНОМ ВЕЋУ ФИЛОЛОШКОГ ФАКУЛТЕТА УНИВЕРЗИТЕТА У БЕОГРАДУ

На основу одлуке Изборног већа Филолошког факултета Универзитета у Београду бр. 2435/1 од 21. 9. 2023. године, изабрани смо за чланове Комисије за избор кандидата који су се јавили на расписани конкурс за једног ванредног професора за ужу научну област Палеославистика, предмет Старословенски језик. На расписани конкурс, објављен у листу „Послови“, бр. 1060 од 4. 10. 2023. године, јавио се један кандидат: **др Снежана Вучковић**, ванредни професор за Старословенски језик на Катедри за српски језик и јужнословенске језике Филолошког факултета у Београду.

Имамо част да о кандидату поднесемо следећи

ИЗВЕШТАЈ

1. БИОГРАФСКИ ПОДАЦИ

Др Снежана Вучковић је рођена у Београду 3. децембра 1970. године. На Филолошком факултету у Београду дипломирала је на групи за Српски језик и књижевност 1996. године. Године 1997. на истом факултету уписала је постдипломске студије (смер Наука о језику), а новембра 2001. године одбранила магистарски рад *Зоонимија Драгачева у опитесловенском контексту*. На Филолошком факултету у Београду одбранила је 27. јула 2009. године докторску дисертацију под називом *Творба именица у Рашкохиландарском и Мокропољском јеванђељу у поређењу са стањем у старословенском језику*.

На радно место и у звање асистента-приправника за наставне предмете Упоредна граматика словенских језика и Старословенски језик – на Катедри за српски језик са јужнословенским језицима Филолошког факултета у Београду – изабрана је 17. априла 2000. године. Фебруара 2002. године бирања је у звање асистента за предмет Упоредна граматика словенских језика (са Старословенским језиком). Реизабрана је у исто звање марта 2006. године. Школске 2000/2001, 2001/2002, 2002/2003. године држала је вежбе из предмета *Старословенски језик* на Филолошко-уметничком факултету у Крагујевцу. У звање доцента бирања је 26. 10. 2010. године, а први пут у звање ванредног професора 19. 3. 2019. године.

У настави је ангажована на предметима *Старословенски језик 1–2*, *Увод у дијахронијску лингвистику*, *Старословенски језик у упоредно-историјској перспективи* (мастер студије).

2. БИБЛИОГРАФСКИ ПОДАЦИ

Подаци о научним радовима објављеним пре избора у звање доцента (пре 2010. године)

1. „Славистичка истраживања Радована Лалића”, *Српски језик*, III/1–2, Београд, 1998. [Приказ Славистичког зборника VII–VIII за 1992–1993. годину, Београд – Никшић 1997].

2. „Преко Дрине мост”, *Српски језик*, IV/1–2, Београд, 1999, 871–875. [Приказ *Радова*, часописа за друштвене и хуманистичке науке, Филозофски факултет Универзитета у Бањој Луци, Бања Лука 1998].

3. „Под сводовима српске писмености”, *Српски језик*, VI/1–2, Београд, 2001, 571–575. [Приказ књиге Ђорђа Трифуновића, *Ка почецима српске писмености*, Београд, 2001].
4. „Неки аспекти дијахроније у научном опису Михаила Стевановића”, *Живот и дјело академика Михаила Стевановића*, ЦАНУ, Научни скупови, књ. 59, Подгорица, 2002, 299–307.
5. „Занимљив прилог словенској комапаративистици”, *Српски језик*, VII/1–2, Београд, 2002, 537–540. [Приказ књиге Лили Лашкове, *Увод в сравнителната граматика на славянските езици*, Софија, 2000].
6. „Семантички и творбени елементи једне класе драгачевских онима”, *Пети лингвистички скуп „Бошковићеви дани“*, ЦАНУ, Научни скупови, књ. 61, Подгорица, 2003, 339–345.
7. „На размеђу језика и приче. Оглед о језику савремених српских писаца”, *Савремена српска проза* 15, Трстеник, 2003, 101–109.
8. „Морфонолошке и дериватолошке теме”, *Књижевност и језик*, год. L, бр. 4, Београд, 2003, 443–447. [Приказ књиге Милана Стакића, *Морфонологија и деривација*, Београд, 2002].
9. „Принципи граматичке конзистентности”, *Српски језик*, VIII/1–2, Београд, 2003, 531–537.
10. „Из развоја српске граматичке мисли”, *Научни састанак слависта у Вукове дане*, 33/1, Београд: Међународни славистички центар, 2004, 273–279.
11. „О схватању језичког осећања и његовом месту у терминолошком корпусу српског језика”, *Научни састанак слависта у Вукове дане*, 33/3, Београд: Међународни славистички центар, 2004, 259–264.
12. „О термину лингвистичка реконструкција”, *Научни састанак слависта у Вукове дане*, 34/3, Београд: Међународни славистички центар, 2005, 333–339.
13. „Проблем реконструкције у теорији и методологији наставе поредбене словенске граматике”, Београд: *Српски језик*, X/1–2, Београд, 2005, 589–595. [у коауторству са П. Дилпарић]
14. „Историја развитка значења прасловенског глагола *zbrěti: његови творбени и семантички континуанти у старословенском и српском језику”, *Научни састанак слависта у Вукове дане*, 38/3, Београд: Међународни славистички центар, 2009, 149–164.

Подаци о научним радовима објављеним после избора у звање доцента (од 2010. године)

1. „Сакрални језик у функцији уметничког изражавања”, *Зборник радова научног скупа Српска теологија у двадесетом веку: истраживачки проблеми и резултати*, књ. 6, Београд: Православни богословски факултет, 2010, 167–172.
2. „Конверзија као начин именичке творбе у два српска јеванђеља из XIII века”, *Научни састанак слависта у Вукове дане*, 39/3, Београд: Међународни славистички центар, 2010, 157–173.
3. „Сложенице у два српска јеванђеља из XIII века – Рашкохиландарском и Мокропољском”, Београд: *Српски језик – студије српске и словенске*, XVI [главни уредник Радоје Симић], Београд, 2011, 143–159.
4. „У вавилонској мрежи”, *Даница: српски народни илустровани календар за годину 2012*. [главни уредник Миодраг Матицки], Београд: Вукова задужбина, 2011, 318–326.

5. „Језик у контексту културе: културни модели и семантичка промена”, *Научни састанак слависта у Вукове дане* 40/3, Београд: Међународни славистички центар, 2011, 111–121.

6. „Причам ти причу или како моћ идеолошки конструише јавни дискурс”, *Српски језик, књижевност, уметност*, књ. 1, Крагујевац: Филолошко-уметнички факултет, 2012, 501–505.

7. „О језику хришћанске културе – Библија као велика објава речи”, *Српска теологија данас: зборник радова трећег годишњег симпозиона одржаног на Православном богословском факултету*, књ. 3 [уредник Богољуб Шијаковић], Београд: Православни богословски факултет Универзитета у Београду, Институт за теолошка истраживања, 2012, 659–663.

8. „Структурно-семантичка творбена реконструкција старосрпских топонима”, *Творба речи и њени ресурси у словенским језицима: зборник радова са четрнаесте међународне научне конференције Комисије за творбу речи при Међународном комитету слависта* [главни уредник Рајна Драгићевић], Београд: Филолошки факултет, 2012, 535–544.

9. „Језичка и културна слика Сунца у српској народној традицији”, *Научни састанак слависта у Вукове дане* 41/3, Београд: Међународни славистички центар, 2012, 221–236.

10. „Дистанца је душа лепога – о хуморно-ироничном поступку Радована Белог Марковића (на предлошку романа *Лајковачка пруга*)”, *Господар гиштова: проза Радована Белог Марковића: зборник [радови са научног скупа о прози Р. Б. Марковића, 15. октобар 2011. у Лајковцу]*, Лајковац: Градска библиотека, 2012, 153–161.

11. „Концепт човек телесни у традиционалној српској језичкој слици света”, *Научни састанак слависта у Вукове дане* 42/3, Београд: Међународни славистички центар, 2013, 125–137.

12. „Како речи мењају значење: о деетимологизацији значења лексема”, *Српски језик – студије српске и словенске, XIX* [главни уредник Радоје Симић], Београд, 2014, 675–691.

13. „Иновациони процеси у историји творбеног система српског језика – допринос представника стила плетеније словес (на примерима из *Похвалног слова светом кнезу Лазару Андонија Рафаила*)”, *Научни састанак слависта у Вукове дане* 43/1, Београд: Међународни славистички центар, 2014, 205–212.

14. „Прилог српској историјској лексикологији – из српских правних споменика средњег века”, *Научни састанак слависта у Вукове дане* 43/3, Београд: Међународни славистички центар, 2014, 61–71.

Подаци о научним радовима објављеним после реизбора у звање доцента (од 2015. године)

1. „Представа лепоте у старословенским текстовима и њене језичке слике”, *Књижевност и језик*, бр. LXII, св. 1–2, 2015, 29–40.

2. „Лексичко и етимолошко гнездо као објакат дијахронијског истраживања лексике српског језика”, *Научни састанак слависта у Вукове дане* 44/3, Београд: Међународни славистички центар, 2015, 63–74.

3. „Поздрављам те тавним гласом – српска писма из Првог светског рата, прагматичко-стилски аспект”, *Научни састанак слависта у Вукове дане* 44/1, Београд: Међународни славистички центар, 2015, 109–119.

4. „Секундарна афиксација и њене функције у старословенском језику”, *Научни састанак слависта у Вукове дане* 45/1, Београд: Међународни славистички центар, 2016, 151–160.

5. „Лексика средњовековних ћириличких повеља и писама и њен значај за историјска лексичко-семантичка истраживања”, *Научни састанак слависта у Вукове дане* 45/3, Београд: Међународни славистички центар, 2016, 61–73.

6. „Табу у лексици погребног обреда српског језика”, *Научни састанак слависта у Вукове дане* 46/3, Београд: Међународни славистички центар, 2017, 61–71.

7. „О историјскојезичким доприносима професора Радоја Симића”, *Научни доприноси Радоја Симића: зборник радова са научног округлог стола Радоје Симић одржаног на Филолошко-уметничком факултету у Крагујевцу (11. III 2017)*, Крагујевац: ФИЛУМ (Београд: Јасен), 2018, 159–167.

8. „Етнолингвистичке карактеристике хрононима пролећног обредног циклуса“, *Научни састанак слависта у Вукове дане* 47/3, Београд: Међународни славистички центар, 2018, 37–50.

9. „Историјски језички речници и њихов значај за историјсколексиколошка истраживања”, *Научни састанак слависта у Вукове дане* 47/1, Београд: Међународни славистички центар, 2018, 219–229.

Научне монографије

„Повест словља. Историјсколексиколошка истраживања”, Београд: Филолошки факултет (Београд: Чигоја штампа), 2017. [ISBN 978–86–6153–481–2]

Универзитетски приручник

„Старословенски језик – приручник са вежбама за студенте србистике и славистике основних и мастер студија”, Београд: Филолошки факултет (Београд: Чигоја штампа), 2016. [ISBN 978–86–6153–382–2].

Саопштење са међународног скупа штампано у изводу

„Улога семантичке деривације у динамици синонимијских односа српског језика (дијахронијски аспект)“, *Тезе и резимеи*, том 1, XVI Међународни конгрес слависта (Београд, 20–27. 8. 2018), Београд: Чигоја штампа, стр. 320, 2018.

Подаци о научним радовима објављеним после избора у звање ванредног професора (од 2019. године)¹

1. О основним типовима историјске промене морфемске структуре речи, *Научни састанак слависта у Вукове дане* 48/3, Београд: Чигоја штампа, 2019, 63–77. **М 51**

2. Из словенске ентомолошке лексике: лептир, *Језици и културе у времену и простору* VIII/1, Нови Сад, Филозофски факултет, 2019, 143–151. **М 33**

3. Из дијалекатских лексичких ресурса (лексика Драгачева у дијахроној перспективи), *Научни састанак слависта у Вукове дане* 49/3, Београд: Чигоја штампа, 2020, 37–53. **М 51**

4. Морфонологија у научним радовима Милана Стакића, *Српски језик: студије српске и словенске*, XXV/1, Београд: Филолошки факултет, 2020, 13–22. **М 23**

5. Хапакси старословенских канонских споменика: проблеми и методи истраживања, *Лексикографија и лексикологија у светлу актуелних проблема*, Београд: САНУ, 2021, 493–515. **М 33** [саопштење са међународног научног скупа објављено у целини] ⇒ уместо **М 63** [саопштење са скупа националног значаја штампано у целини]

---

¹ Категоризација радова дата је према *Категоризацији домаћих научних часописа за српски језик и књижевност* <<https://prosveta.gov.rs/wp-content/uploads/2022/10/Lista-naucnih-casopisa-domacih-izdavaca-za-2022.pdf>> .

6. Прасловенско наслеђе у именичком творбеном систему српског језика: о неким типовима структурне варијантности суфикса, *Српки језик: Студије српске и словенске*, 27/1, Београд, 2022, 277–295. **М 23**

7. Творбена продуктивност у синхронији и дијахронији и фактори који на њу утичу, *Научни састанак слависта у Вукове дане 52/1*, Београд: Чигоја штампа, 2023, 85–95. **М 51**

8. О македонско-српским лексичким паралелизмима у упоредно-историјском и ареално-типолошком контексту, у: *Јазикот како запис на културата во етнoлошката и лингвистичка анализа на релација Србија – Македонија*, т. 2, Скопје: МАНУ, 2023, 23–45. **М 33**

3. ПРЕГЛЕД И ОЦЕНА НАУЧНОГ РАДА КАНДИДАТА

Иако је реч о поновном избору у исто звање, ми смо овом приликом навели списак свих научних радова др Снежане Вучковић, како оних објављених пре њеног последњег избора, тако и оних објављених после првог избора у звање ванредног професора. Увид у ову библиографију показује свестраност кандидаткињиног научног интересовања и њену посвећеност и ангажованост.

Научна интересовања др Снежане Вучковић пре свега се односе на три главне области: палеославистику, историјску дериватологију и историјску лексикологију. У оквиру њих кандидаткиња се бави упоредно-историјским, етимолошким, етнолингвистичким (лингвокултуролошким), лингвогеографским, ареалним и типолошким аспектима разматраних језичких чињеница и појава. Већи број радова представљају реферати саопштени на научним скуповима националног и међународног карактера, објављени у целини у зборницима са ових научних симпозија.

Овом приликом за оцену научних и стручних квалификација др Снежане Вучковић узели смо радове објављене после првог избора у звање ванредног професора.

1) У раду „О основним типовима историјске промене морфемске структуре речи“ (*Научни састанак слависта у Вукове дане 48/3*, 2019, 63–77) говори се, како то и сам наслов назначује, о основним типовима историјске промене морфемске структуре речи – упрошћавању основе речи, преинтеграцији, усложњавању морфемске структуре речи (редеривацији) и декорелацији, указује на узроке који их покрећу, механизме њиховог деловања и резултате датих промена на синхроном пресеку савременог српског језика. Упућује се на значај познавања датих промена не само за историјску већ и за синхрону морфемску или творбену анализу. Рад садржи и важна поглавља која садрже осврте на историјски развитак неких прасловенских творбених модела, на појаву различитих суфикса-деривата, настанак сложених по структури суфикса, појаву тзв. везаних коренова / основа, затим процесе творбено-морфолошке адаптације страних по пореклу речи, унутарсистемске и вансистемске покретаче ових промена итд. Сва та разматрања утемељена су на доследно спроведеним принципима историзма и узрочности, који су базични за дијахронијски усмерену језичку анализу.

У историјској српској лингвистичкој литератури на поједине узроке преображаја морфемске структуре речи указивано је у оквиру праћења промена у њиховој парадигматској (деклинационој и конјугационој) структури или приликом констатовања историјских творбених промена (нпр. у радовима Белића, Бошковића, а затим и других аутора (нпр. Ћорић, Стакић) који су се бавили историјским аспектом развитака морфолошког и творбеног система српског језика и проблемом

морфонолошких алтернација (в. нпр. Ћорић 1982; Стакић 2002. и др.). Самом питању типологизације историјских морфемских промена није, у принципу, посвећивана посебна пажња, те овај рад и у том погледу представља важан допринос.

2) У раду „Из словенске ентомолошке лексике: лептир“ (*Језици и културе у времену и простору*, VIII/1, 2019, 143–151) ауторка анализира лингвогеографске (ареалне) и мотивационо-творбене и етимолошке карактеристике словенских лексема са значењем „лептир“, полазећи од корпуса презентованог на једној од карти Општесловенског лингвистичког атласа (том I, карта бр. 45). Рад се бави издвајањем различитих типова њихове мотивације, доноси етимолошку интерпретацију неких од разматраних лексема, упућује на њихову просторну пројекцију и правце простирања појединих изоглоса. У њему се истиче важност коју лингвогеографски метод има за упоредно-историјска словенска лексиколошка проучавања, те за сложена питања дијалекатске диференцијације прасловенског језика.

Ауторка, поред тога, закључује да материјал представљен у Атласу мора бити испоређен са подацима који се могу наћи у дијалекатским речницима или дијалекатским збиркама речи са целог словенског простора – било зато што се он и са обличке и са семантичке стране на тај начин верификује, било због тога што у њему неке лексеме или неке варијанте постојећих лексема нису наведене. У неким случајевима подаци дати у овим изворима утицали су на кориговање граница ареала и правца простирања појединих изоглоса представљених на карти ОЛА.

3) „Из дијалекатских лексичких ресурса (лексика Драгачева у дијахроној перспективи)“ (*Научни састанак слависта у Вукове дане*, 49/3, 2020, 37–53) наслов је рада у којем се на примеру апелативне и онимијске лексике Драгачева говори о значају дијалекатских лексичких ресурса за историјски усмерена лексиколошка проучавања и указује на неке од различитих полазних оријентација при том проучавању. Приступајући лексици овог говора у упоредно-историјском, етнолингвистичком и културолошком теоријско-методолошком кључу, даје се дијахрони пресек њених основних слојева, осветљавају сачувани творбени и семантички архаизми, представља традиционална култура овог краја у огледалу језика њених носилаца.

Представљени дијахрони пресек лексичких слојева драгачевског говора, његових творбених и семантичких архаизама, културноисторијски конотираних развитака значења лексема, као и других лексичких појава које су у већој или мањој мери разматране – показује сву сложеност, слојевитост, многоаспектност истраживања лексике дијалеката, те је овај рад значајан и за теоријско-методолошка питања дијахронијски оријентисаног истраживања дијалекатских лексичких ресурса.

4) У раду „Морфонологија у научним радовима Милана Стакића“ (*Српски језик: студије српске и словенске*, XXV/1, 2020, 13–22) анализирају се теоријски ставови и методолошки приступи које је професор Милан Стакић презентовао у својим чланцима и студијама из области морфонологије. Рад је писан пригодно и објављен је у часопису чији је један број био професору посвећен. У њему се разматрају кључна питања и проблеми којима се Милан Стакић у својим радовима бавио: однос гласовних промена и гласовних алтернација, дијахронијски и синхронијски аспекти тумачења гласовних закона, природа и функција аналошки мотивисаних алтернација, питање тзв. изузетака, анализа и критика теоријских и методолошких поставки у оквиру којих се ова питања представљају у уџбеницима и приручницима намењеним настави српског језика.

Радови овог типа, у којима се даје осврт на делатност неког научног посленика, представљају централне теме којима се он бавио током своје научне каријере, преиспитују и вреднују његови теоријски ставови и методолошки приступи – важни су и значајни јер се путем њих стиче заокружена представа о раду неког лингвисте и истовремено вреднује његово научно наслеђе.

5) „Хапакси старословенских канонских споменика: проблеми и методи истраживања“ (у: *Лексикографија и лексикологија у светлу актуелних проблема*, Београд: САНУ, 2021, 493–515) наслов је рада објављеног у наведеном зборнику радова са међународног научног скупа посвећеног актуелним питањима словенске лексикологије и лексикографије. У раду се разматрају одабрани хапакси старословенског лексичког система, деетимологизоване творбено-морфемске структуре и непрозирног значења, с циљем да се издвоје и систематизују узајамно комплементарне методе и принципи којима се истраживач служи и које поставља да би осветлио порекло, постанак и значење одређене хапаксне лексеме. У оквиру сваког од издвојених методских приступа представљани су примери такве анализе преузети од различитих аутора или разматрани према њиховој интерпретацији у оквиру одговарајућих одредница референтних старословенских речника – с циљем да се метод о којем се говори илуструје и да се сам поступак кроз след корака који га чине рашчлани. Упућује се на значај принципа контекстуалности у свакој од издвојених методолошких процедура и истичу проблеми који ово истраживање прате.

Ауторкино истраживање показује да методика проучавања старословенске хапаксне лексике подразумева пре свега њихово разматрање у густом ткању језичких, текстуалних и лингвокултуролошких контекста у којима се јављају. Будући различито порекла и постанка, старословенске хапаксне лексеме могу, како то истиче ауторка, својом творбено-семантичком страном сведочити како о процесима архаизације, тако и о иновативним тенденцијама у развоју стсл. лексикона, настојању да се његове изражајне могућности уподобе узорним обрасцима којих се у књижевном маниру тог времена требало држати. С друге стране и о потреби да се неке словенске речи и словенски творбени обрасци актуализују унутар новог хоризонта њиховог тумачења и разумевања. Она указује и на различите номинационе стратегије старословенских преводилаца да се при преводу из једне језичке средине у други језички и културни амбијент не изгубе све потанкости које један теолошко-филозофски дискурс подразумева.

Рад представља допринос не само теорији и методологији истраживања старословенске лексике, него и историјсколексиколошким истраживањима уопште гледано.

б) У раду „Прасловенско наслеђе у именичком творбеном систему српског језика: о неким типовима структурне варијантности суфикса“ (*Српски језик: Студије српске и словенске*, XXVII/1–2, 2022, 277–295) разматрани су неки типови структурне варијантности прасловенских по пореклу именичких суфикса у различитим истокореним или разнокореним творбеним моделима, с циљем да се осветле узроци, путеви и начини формирања тих варијанти и проследи њихова постојаност и семантичко-функционална корелативност у српском језику.

Ауторка констатује да српски језик чува разматране типове структурно варијантних прасловенских суфикса, од којих су неки могли бити наслађени из предпрасловенског периода, док је постанак других био везан за различите фонетске (палатализације, јотовања, аблаутске вокалне алтернације, слоговне хармоније итд.) и морфолошке процесе прасловенске епохе. Чувајући постојаност својих корелативних веза или их неутралишући даљом семантичко-функционалном диференцијацијом, растућом или смањеном продуктивношћу појединих његових чланова, аналошким уопштавањем једне од варијанти, а затим и стварањем додатних опозиција појавом нових јединица у ланцу варијантности – дати систем морфова ових генетски истих творбених мофема је у непрестаном кретању био преображаван, како на линијама општесловенског, тако и развоја у оквиру историје српског језика и његових дијалеката.

Истраживања овог карактера значајна су за интерну реконструкцију развитка српског творбеног система, као и за процедуре реконструкције прасловенских творбених модела, прасловенске лексике и лексичке семантике.

7) Историјским аспектима творбе речи посвећен је и рад „Творбена продуктивност у синхронији и дијахронији и фактори који на њу утичу“ (*Научни састанак слависта у Вукове дане*, 52/1, 2023, 85–95). У њему се појам творбене продуктивности разматра у контексту комплементарности деривационих процеса и деривационих односа који утичу на дијахронијску активност одређених прасловенских суфикса, као и на степен њихове продуктивности на неком синхронном језичком пресеку. У постављеном оквиру творбено-семантичке групе назива за лица мушког пола разматрани су одабрани, прасловенски по пореклу творбени типови (из творбено-семантичких категорија *nomina agentis* и *nomina attributiva*) у настојању да се осветле они дијахронијски творбени процеси који на неком синхронном језичком пресеку резултују престројевањем парадигматских односа творбених елемената и променом њиховог положаја на скали продуктивности.

Спроведена анализа је показала како неке опште историјске развојне тенденције у творбеним системима словенских језика – као што је појава суфиксних деривата неких псл. суфикса (праћена ширењем њиховог функционалног обима и развитком нових творбених значења), те појава нових, како инокосних словенских тако и страних суфикса – резултују тиме да на неком синхронном пресеку парадигматски односи између творбених елемената буду реструктурирани у погледу њиховог положаја на скали продуктивности. На тај статус може утицати и развитак синонимијских и хомонимијских творбених односа, односа између морфемске и семантичке деривације, посредна, међусистемска (творбено-граматичка) престројавања, тенденција ка граматикализацији неких псл. суфикса, као и неки, у извесном смислу спољашњи утицаји (потреба за номинацијом нових појмова, традиција употребе неког творбеног модела, тежња ка изразитости (тј. принцип јединства форме и садржине)).

Рад има и упоредно-историјску и упоредно-типолошку димензију јер се поред српске констатује и стање разматраних појава у широј словенској перспективи. Одликује га познавање историјски оријентисане славистичке дериватолошке литературе, аргументација праћена доследним навођењем примера и прецизност у формулисању закључака. Било да фокусира синхроне пресеке или дијахронијски аспект развитка разматраних појава, ауторка се користи предностима модерних теоријских поставки и показује да синхронијски и дијахронијски приступи анализираним појавама нису узајамно супротстављени, већ комплементарни.

8) Рад „О македонско-српским лексичким паралелизмима у упоредно-историјском и ареално-типолошком контексту“ (у: *Јазикот како запис на културата во етнолошката и лингвистичка анализа на релација Србија – Македонија*, т. 2, Скопје: МАНУ, 2023, 23–45) доноси анализу одабраних македонско-српских лексичких паралелизама у упоредно-историјској и ареално-типолошкој перспективи, с циљем да се осветле неки генетски, ареално-типолошки и други узроци њихове подударности на лексичком, творбеном или семантичком плану.

У њему је ауторка издвојила неке македонско-српске лексичке изоглосе, указала на архаичност творбене структуре неких од разматраних лекема, пратила паралелности у развитку етимолошких гнезда којима припадају, те истакла односе између лексичких јединица које представљају прасловенску баштину и оних насталих у контексту дугог језичког и етнокултурног прожимања ових двају језика. Поред доприноса осветљавању различитих питања ареалне словенске лингвистике, рад сведочи и о значају истраживања лексичког језичког нивоа за бројна питања језичке и културне прошлости народа Балкана.

4. ДОПРИНОС СТРУЦИ, АКАДЕМСКОЈ И ШИРОЈ ЗАЈЕДНИЦИ, САРАДЊА СА ДРУГИМ УСТАНОВАМА

Набројаћемо кандидаткињине активности на овом пољу:

1. Од 2010. године сарадник на научном пројекту бр. 178006, финансираном од стране МПНТ РС.
2. Ментор и члан комисија за оцену мастер и докторских теза:
  - а) Ментор за израду докторске дисертације кандидата Милоша Макевића *Творбена синонимија старословенских именица и њихови континуанти у руском и српском књижевном језику* (Одлука Наставно-научног већа бр. 1835/1, од 25. 8. 2018. године);
  - б) Ментор за израду докторске дисертације кандидата Олге Богуновић *Језик Пантелејмоновог апостола № 6* (Одлука Наставно-научног већа бр. 3218/1, од 22. 9. 2022. године);
  - в) Председник комисије на одбрани мастер рада кандидата Кристине Остојић *О творбеној функцији и значењу суфикса *-ina, *-ostь, *-ьstvo и *-ota у старословенским канонским споменицима у поређењу са њиховим данашњим функцијама и значењима у српском језику* (датум одбране: 29. 9. 2022. године).
  - г) Члан комисије на одбрани мастер рада кандидата Драгане Димитријевић *Графички облик алфабета* (датум одбране 19. 11. 2020).
3. Члан организационог одбора факултетске Конференције за младе истраживаче за 2022. и 2023. годину.
4. Члан Етичке комисије Филолошког факултета Универзитета у Београду (одлука бр. 2155/1 од 14. 09. 2020. године).
5. Члан Комисије за обезбеђење и унапређење квалитета Филолошког факултета (одлука бр. 2478/2 од 4. 10. 2023. године).
6. Члан комисија за преглед и оцену уџбеника Завода за вредновање квалитета образовања и васпитања.
7. Предавање по позиву са темом *О македонско-српским лексичким паралелизмима у упоредно- историјском и ареално-типолошком контексту*, маја 2019. године, у Македонској академији наука, у оквиру међуакадемијског билатералног пројекта МАНУ и САНУ „Јазикот како запис на културата во етнолошката и лингвистичка анализа на релација Србија – Македонија”.

5. ЗАКЉУЧНО МИШЉЕЊЕ И ПРЕДЛОГ КОМИСИЈЕ

Проф. др Снежана Вучковић је од првог избора у звање ванредног професора (2019. године) објавила 8 научних радова из области палеославистике, историјске дериватологије и историјске лексикологије. Учествовала је на већем броју националних и међународних научних скупова, била сарадник на једном научном пројекту, те ангажована у комисијама за преглед, оцену и одбрану мастер радова и докторских дисертација. Поред тога она учествује и у раду неких факултетских комисија, организацији конференција, те сарађује и са једном научно-просветним институцијом ван оквира факултета.

Својим ставом према науци, струци и настави др Снежана Вучковић је стекла углед савесног и вредног професора и научника који не штеди труд ни време за рад са студентима, као и за стално усавршавање и потврђивање у науци и струци.

Имајући у виду да је кандидаткиња успешно обављала све научне и наставне активности, као и чињеницу да је испунила све законом предвиђене услове, Комисија са задовољством **предлаже Изборном већу Филолошког факултета да прихвати извештај и др Снежану Вучковић поново изабере у звање ванредног професора за ужу научну област Палеославистика, предмет Старословенски језик.**

Београд, 11. 11. 2023.

Комисија:

Др Милан Стакић, ред. проф. у пензији

.....
Др Вања Станишић, ред. професор

.....
Др Марија Вучковић, виши научни сарадник

.....